

Prohlášení účastníků veřejného shromáždění

k 80. výročí Mnichovské zrady a rozbití Československé republiky

My občané České republiky, účastníci veřejného shromáždění k 80. výročí Mnichovské zrady a rozbití Československé republiky si dnes připomínáme jeden z nejtragičtějších momentů Českého a Slovenského národa.

Před osmdesáti lety byla z 29. září na 30. září 1938 podepsána pro Československou republiku potupná Mnichovská dohoda. O nás bez nás. Naše státnost byla rozbita za ponižujících podmínek nacistického Německa za souhlasu našich dřívějších spojenců. A. Hitler, E. Daladier, B. Mussolini, N. Chamberlain ji podepsali, aniž k tomu přizvali zástupce Československa a formou hrubého ultimáta ji prostřednictvím velvyslance Mastného předložili československé vládě, která jí byla nucena projednat.

Francie a Velká Británie chladnokrevně zradily Československou republiku, prý proto, aby zachránily mír v Evropě. Jejich postoj k událostem celého roku 1938 byl plný falešných slibů a hrubého nátlaku. Vědomě orientovaly fašistické Německo na Východ. Přehlížely nabídku Sovětského svazu. Zradu ČSR připravovala tajná diplomacie uvedených mocností s Hitlerem. Cíleně rozbíjela spolu s pátou kolonou henleinovců náš stát zevnitř. Toto »vnější řízení« bylo neoddelitelnou součástí teroristické a psychologické války fašistického Německa proti ČSR.

Tragický odkaz Mnichovského diktátů, dění které mu předcházelo a následovalo po něm je varováním. S výrazným znepokojením lze sledovat, jak je stále více přepisována historie za vědomého přihlížení vládnoucích elit. Stále větší měrou se aktivují struktury napojené na Sudetoněmecké krajanské sdružení, které vznášejí své politické a majetkové požadavky vůči České republice. Je odsouzení hodné, že se tak děje za aktivní podpory řady politických stran, mezi nimiž vyniká KDU-ČSL se svým předsedou. Je nepředstavitelné, že vláda Bohuslava Sobotky v minulém období tolerovala přímou účast místopředsedy vlády Pavla Bělobrádka a ministra kultury Daniela Hermana na srazech Sudetoněmeckého Landsmanšaftu. Aktivitu některých čelních představitelů obcí a měst, například primátora města Brna v tomto nečestujícím nijak pozadu. Znovu se v naší zemi vytváří pátá kolona, která je ochotna rozbit náš stát. My však takové snahy rozhodně odmítáme a žádáme, aby vláda České republiky proti nim aktivně zasáhla. Chceme žít v přátelských svazcích se všemi národy i s národem německým. Není však možné, abychom pod hesly odpuštění a smíření přistoupili na požadavky tzv. odškodnění odsunutého německého obyvatelstva a revizi poválečného uspořádání. Mnichovský diktát a následné období nacistické okupace přineslo ztrátu 41 098 km² a 4 879 000 obyvatel, více jak 360 tisíc Československých občanů nacistickou okupací zaplatilo svými životy. Tváří tvář tomu německá kancléřka Angela Merkelová považuje odsun Němců za nespravedlivý. Jestliže taková slova zaznívají z úst nejvyšších představitelů sousedních států, musíme být ostražití, a rozhodně je odmítat. Tak musí jednat i česká vláda.

Již jednou v historii se Československo jednostranně spoléhalo na své západní spojence Francii a Anglii. Dnes česká vláda jednostranně spoléhá na spojenectví s Francií, Anglií, Německem, Spojenými státy americkými a NATO. Tedy se státy, které stojí za rozpoutáním většiny dnešních válečných konfliktů. Tedy na státy, které způsobily dnešní migrační krizi, s níž si neví rady, státy, které podporují dnešní fašistické a autoritativní režimy, například dnešní ukrajinskou vládu ve stále stupňující se protiruské hysterii.

My však prohlašujeme, že není v zájmu českého národa být součástí této protiruské hysterie a jednostranně spoléhat na spojenectví mocností, které nás již jednou zradily. Naši budoucnost vidíme v míru, spolupráci se všemi národy, v politice vojenské neutrality. Vyzýváme vládu, aby respektovala zájmy našeho národa a nenechala se zavléct do žádných válčených konfliktů. Mnichovská zrada nás stále varuje.

Účastníci veřejného shromáždění v Praze dne 30. září 2018.

80. VÝROČÍ

MNICHOVSKÉ ZRADY

FILIP doporučí, aby KSČM podpořila rozpočet

Komunističtí poslanci by měli ve Sněmovně podpořit státní rozpočet na příští rok. Stranickým orgánům i poslancům to doporučí předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip. Návrh, který už leží ve Sněmovně, totiž počítá se splněním 4 ze 7 podmínek KSČM pro podporu menšinové vlády premiéra Babiše (ANO).

Filip to řekl 30.9. v pořadu OVM v ČT. »Ze sedmi základních podmínek, které jsme měli pro jednorázovou podporu vládě, máme ve státním rozpočtu splněny nejméně čtyři,« řekl Filip s tím, že jde o zvýšení minimální mzdy, růst mezd a valorizaci důchodů, vykoupení akcií vodárenských společností a ochranu přírodního bohatství, tedy vznik sekce přírodního bohatství a energetiky na ministerstvu průmyslu a obchodu. »Nechci, aby se opakovala situace s OKD, situace s lithium. Jednání, které přinese kritiku jednání 90. let, by se mělo odehrát ve Sněmovně už tento týden, tak abychom dosáhli změny trestního zákona a prodloužení promlčecí doby v privatizačních kauzách, které vedly k tomu, že tento stát je zadlužen,« prohlásil Filip. Základní věci státního rozpočtu podle něj k podpoře jsou. Zdůraznil, že politické rozhodnutí stranických orgánů zatím nepadlo. On však VV ÚV KSČM i poslaneckému klubu doporučí hospodaření státu na příští rok podpořit. »Jme v situaci tolerance vlády, to znamená, že jí budeme dávat nadále důvěru. Hlasujeme podle našeho volebního programu!« KSČM nehlasovala pro rozpočet 2017. »A v rozpočtovém výboru KSČMnyňi nehlasovala ani pro státní závěrečný účet tohoto roku. Za hospodaření v této době neneseme odpovědnost,« uvedl Filip.

Erár má hospodařit se schodkem 40 miliard korun, což je o 10 mld méně, než původně plánovalo ministerstvo financí. Pro letošek je schválený schodek 50mld., loni 60 mld., ale ve skutečnosti skončil rozpočet zhruba 6miliardovým schodkem. Prioritami rozpočtu jsou podle vlády investice, zvyšování životní úrovně seniorů a růst platů ve státní správě. Celkové výdaje rozpočtu navrhuje ministerstvo financí na 1,505 bilionu korun a příjmy 1,465 bilionu korun. S deficitem 40 mld. Kč úřad počítá i v letech 2020 a 2021. V prvním čtení by o návrhu měli zákonodárci diskutovat koncem října. HaNo

Osmdesát let od válečného stavu s Německem

MUDr. Jiří Maštálka, europosl.

V únoru tohoto roku proběhla v Mnichově už tradiční takzvaná Bezpečnostní konference, které se jako vždy zúčastnili přední politikové a experti z celého světa. Ale jen jeden z nich připomněl, že »dnes, za situace, kdy mezinárodní vztahy doznávají fundamentálních změn, přičemž je stále ještě diskutováno o tezi ‚konec dějin‘, bychom měli vzpomenout na to, co se přihodilo v nikoli příliš vzdálené minulosti (...) Před osmdesáti lety, v roce 1938, bylo zde dojednáno rozdělení Československa, což se stalo předešlou druhou světovou válkou. Později se na Norimberském procesu proti hlavním válečným zločincům pokoušeli vůdcové ‚třetí říše‘ ospravedlnit mnichovské spiknutí tím, že jejich cílem bylo ‚vytlačit Rusko z Evropy‘, jak se mimo jiných vyjádřil polní maršál Wilhelm Keitel«. Tato slova pronesl ruský ministr zahraničních věcí Sergej Lavrov, který dále konstatoval, že »mnichovské tragédie se odrážejí bolestně symptomy oné epochy, mezi nimiž vira ve vlastní neomylnost, sebeizolace, vzájemná nedůvěra, spoléhání na zřízení ‚cordon sanitaire‘ a nárazníkových zón, jakož i otevřené vmešování do vnitřních záležitostí jiných zemí. Tyto vzpomínky jsou zvláště alarmující, pomysleme-li na pokusy zkrvatovat historickou pravdu o druhé světové válce včetně snah rehabilitovat některé nacisty a jejich pomahače, jak se to děje v některých zemích Evropské unie«.

Mnichovskému diktátu předcházela ozbrojená agrese Německa proti Československé republice, jejímiž vykonavatelé byli tzv. sudetskí Němci. Jejich teroristické řádění v pohraničí mělo být nátlakem na vládu Velké Británie a Francie, aby konečně zasáhly proti »utrpení Němců žijících v ČSR« v Hitlerových intencích. Poté, co v první polovině září 1938 ztroskotal pokus henleinovců o protistátní puč, Sudetoněmecká strana byla zakázána a její vůdcové zbavěle uprchli do Německa, rozhodl Hitler o vytvoření ozbrojeného paravojenského tzv. Sudetoněmeckého dobrovolnického sboru (Freikorps) z řad sudetských Němců. V čele Freikorpsu stanul formálně Henlein, jeho zástupcem byl K. H. Frank. Datem oficiálního vzniku Freikorpsu bylo 17. září 1938. Jeho členové (na některých místech dokonce posílení jednotkami SS!) pronikli na území ČSR, kde se dopouštěli teroristických a sabotážních akcí, při kterých zavraždili 110 československých občanů (četníků, finančníků, vojáků a německých antifasistů), nejméně 50 jich zranili a 2029 odvěkli do Německa. Materiální škody způsobené Freikorsem byly obrovské.

Na základě dotazu britského ministerstva zahraničí sdělila čs. exilová vláda dne 28. února 1944 oficiální notou britskému, sovětskému, americkému a čínskému velvyslanci, že Československo je ve válečném stavu s Německem právě od 17. září 1938, tedy »ode dne, kdy byly vytvořeny jednotky Sudetendeutsches Freikorps, které z německého území útočily na území Československa a napadaly jeho objekt a instituce. Tím začaly akty agrese proti Československu«. Ústavní soud ČR potvrdil ve svém nálezu č. ÚS 307/1997, že »dnem, kdy nastal stav války, a to s Německem, je den 17. 9. 1938, neboť tento den na pokyn Hitlera došlo k vytvoření ‚Sudetoněmeckého svobodného sboru‘ (Freikorps) z uprchnuvších vůdců Henleinovy strany a několik málo hodin poté už títo vpadli na československé území ozbrojeni německými zbraněmi«.

Československo tak bylo ve válečném stavu s Německem jako první stát světa a Češi, Slováci a demokratičtí Němci se jako první v Evropě postavili nacistům se zbraní v ruce. Ti, kteří tehdy v bojích s nacisty padli, byli vlastně prvními obětmi druhé světové války. Čest jejich památce!

Zrušíme oslavy výročí vzniku republiky?

A komu, že přišel tento společensky ngramotný nápad na mysl? Dalo by se říci, že komu jinému, než doyenovi poslanecké sněmovny, knížeti Schwarzenbergovi, důvěrnému to rádcí bývalého prezidenta Havla v německé otázce. Omlouvám se, že v jeho případě jistým způsobem porušují zákon a používají šlechtický titul, který byl zrušen již jednou z prvních právních norem nového československého státu, protože tehdejší zákonodárci, v čele s Masarykem, budovali novou společnost na základech, v níž měly být jakékoliv šlechtické výsady nepřipustné. Kdo i nadále šlechtický titul používal, mohl potom obdržet tučnou pokutu, nebo i skončit za mřížemi. Osobně se ale domnívám, že pro obsah tohoto příspěvku má zmíněný „extitul“ poměrně významnou historickou konotaci, tedy významnou souvislost.

Při poslaneckém jednání o možném přijetí padesáti údajných sirotků ze Sýrie, doposud umištěných v Recku, vystoupil Schwarzenberg se skutečně „vlasteneckou“ řečí, kterou zahájil symbolicky „velkopanský“: „*Údajně se chystá oslava stého výročí 28. října 1918.*“ Fakt, že se jedná pro náš národ a státní celek jako takový, o nejvýznamnější oslavu vůbec, ho tak buď vůbec nezajímá, nebo jej neregistruje, nebo ho úmyslně zdehonestoval, a to hned svým prvním slovem. Ale co čekat od člověka, kterému je, jak se zdá již dlouhodobě, vlastenectví pojmem poměrně neznámým. Ovšem „korunu všemu“ nasadil Schwarzenberg až v závěru mravokárně řeči: „... *nadáváme na Evropu a teď jsme se vzdali jeho (Masarykovy) myšlenky, o které mluvím, totiž humanitu a projevujeme se politikou antihumaní, proti sirotkům, proti uprchlíkům, proti dětem, tak bych prosil, aby ty oslavy 28. října kvůli přemíře pokrytectví byly odřeknuty.*“ Ano, to by se mu hodilo! Každé, školou povinné dítě by mělo vědět, že šlechta přišla o významnou část svého majetku zejména díky Masarykově státní politice, kterou se dnes pan „kníže“ tak halasně ohání. Konkrétně Schwarzenbergův rod vlastnil na území ČR pozemky o rozloze skoro 250 tisíc hektarů a velkou část takto pozbyl. Po provedení pozemkové reformy v roce 1919, kdy byl takto majetek šlechty zredukován ve prospěch nového státu, jí další a zcela oprávněnou „ránu“ udělil také Masarykův následovník Beneš. Na základě jeho dekretu č. 12 o konfiskaci majetku Němců, Maďarů a zrádců a nepřátel českého a slovenského národa, který s několika dalšími dnešními pravici přirozeně nevoní, bylo v roce 1947 například zkonfiskováno 514 hradů a zámků s pozemky.

Z výše uvedeného vyplývá, že srdceryvně projevované vlastenectví a láska k svému národu, mohou být také jen hrané a účelově zneužívané. Někdy to však těmto milovníkům „masarykovských“ hodnot přece jen „jaksi“ ujeďe a na chvíli svoji pokryteckou masku odloží.

Jiří Valenta, poslanec PSP ČR za KSČM

Proti zájmům ČR

Přijetí německého poslance z Alternativy pro Německo (AfD) Petra Bystroně prezidentem Milošem Zemanem je proti českým národním zájmům. 30.9.v pořadí OVM na ČT se na tom shodli Vojtěch Filip a předseda poslanců ODS Zbyněk Stanjura. Vadi jim, že AfD zpochybňuje tzv. Benešovy dekrety. Zeman přijal českého rodáka Bystroně společně s bývalým poradcem amerického prezidenta Donalda Trumpa a příznivcem krajní pravice Stevem Bannonem (zastával funkci Trumpova strategického poradce, odvolán byl loni) 23. září. Při nedávné návštěvě Německa Zeman AfD za názory na Benešovy dekrety zkritizoval, jsou podle něj proti zájmům ČR. Vojtěch Filip přijetí zástupce AfD na zámku v Lánech podle svých slov nepochopil. »Kde se ocitl v tuto chvíli, když přijal pana Bystroně, mi není jasné. To je věc, která je zásadně proti českým národním zájmům,« řekl Filip. Zkritizoval exprezidenta Václava Klause, který AfD několikrát podpořil. Poukázal na to, že AfD nechce respektovat mezinárodní smlouvy, kterými jsou ČR a Německo vázány, a nechápe proto, jak s nimi český politik může spolupracovat

Hospodařme s vodou citlivě

Voda se stala strategickou surovinou. Aniž bychom mohli cokoliv ovlivnit, podnebí se značně změnilo. Počasí si s námi zahrává, jak se mu zlíbí. Horka v létě a poměrně mírné zimy bez sněhové pokrývky způsobily úbytek zásoby spodních vod. Teplotní výkyvy při letošních vysokých teplotách negativně ovlivnily zeměděle, chovatele i pěstitelé. Špatné výnosy, nedostatek krmiva na zimu, menší produkce zeleniny a zdražení vstupů způsobí evidentně nárůst cen.

Mnohé změnit nemůžeme, něco však přece. Dobrý hospodář by neměl používat hnojiva, jež ničí spodní vody. Programy na zadržování vody v krajině jsou dnes dosažitelné, stejně jako ty, které upřednostňují používání dešťové vody. Každý je může využít. Je třeba vnímat přírodu a volit pěstování plodin tak, aby půdu nevyšlivaly. Zemědělci dnes znovu vytvářejí remízky, které při prudkých deštích mohou zabránit, aby ornice neohrozila domy v obcích. Města se snaží vysadit maximum zeleně. Člověk si uvědomil, že bez vody nemůže existovat. Horká léta nás dle předpovědi čekají i nadále. Každá domácnost může ovlivnit míru spotřeby vody. KSČM ve svém volebním programu prosazuje, aby se voda vrátila do rukou státu, měst a obcí. Jen tak můžeme docílit, aby zisky z vodného a stočného neodcházely do zahraničí. I to je krok, který může pomoci řádně se starat o vodní zdroje. Myslím, že letošní horké léto nám všem dalo pořádnou lekci a následky enormního sucha nás budou postihovat i nadále. Právo každá možnost šetrného hospodaření s vodou je dobrým počinem do budoucnosti.

Miloslava Vostrá, poslankyně a předsedkyně Rozpočtového výboru PSP ČR

Výrobci léků by měli nést větší zodpovědnost

Některé léky dnes v českých lékárnách neseženete. Česká lékařská komora tvrdí, že za to mohou distributoři, kteří kvůli zisku léky stále víc vyvážejí do zahraničí. Loni se vyvezly léky za 3,5 miliardy, což je asi o půl miliardy víc než v roce 2015. V neděli 30.9. to zaznělo v Partii televize Prima, kde byla hostem také stínová ministryně zdravotnictví KSČM Soňa Marková. Mediální úsek ÚV KSČM

Informace KSČM o antikomunismu

Pracovní skupina pro boj s antikomunismem (AK) při Centru strategických a teoretických studií projednávala aktuální stav projevů AK především v české společnosti. Na svých jednáních se mimo jiné zabývala:

□ *Problematikou postupu ve věci zákona 198/1993 Sb. – členové skupiny jsou názoru, že je potřeba dál usilovat o ukončení platnosti tohoto zákona. Jsou připraveni v tomto směru projednat případně nové návrhy a možnosti, jaké má KSČM a další odpůrci, bránit se zákonu a usilovat o jeho odstranění z právního řádu naší země. Cílem by mělo být, nesmířit se s platností tohoto právního paskvilu a dosáhnout nové veřejné debaty o tomto nejen právní, ale i politickém problému a nového projednání justici nebo v legislativním procesu. Ostudný zákon, který se jednostranně a neobjektivně vypořádává především s obdobím let 1945 – 89 a poškozuje nejen KSČM, ale i většinu našich občanů, kteří v uvedeném období prožili část svého života. Konkrétně navrhuje zřízení možného legislativního nebo soudního řešení.*

□ Možností zpracování slovníku hesel k problematice antikomunismu.

□ Možností využítí dokumentace skupiny lokální historie Klubu historiků, která se týká několika adres a dalších údajů spolků s antikomunistickým programem.

□ Na základě iniciativy E. Smrkovského možnosti přípravy brožury s názvem „Starý a nový zákon (komunistů) a Inventarizace společenského dědictví – společenské dědictví z minulosti – co s dědictvím minulosti – rehabilitovat to, co je rehabilitovatelné.“

□ Důležité je ukazovat na úspěchy období od r. 1945, zvláště aktuálně v souvislosti s volebními kampaněmi; mít odpovědi / stanoviska i k obtížným a sporným tématům, využívat i jiných pohledů, které jsou dnes už často podrobně zdokumentované, pokračovat v rozbořech k takovým tématům, jakým byl Helsinský proces, který byl využit v Chartě 77, má své pokračování v Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě – je nyní oprávněně předmětem návrhů z řad KSČM k pokračování v něm místo současné konfrontační politiky v Evropě (i ve světě).

□ Jasným, sátem podporovaným antikomunismem v Ústavu pro studium totalitních režimů, v čemž s ním spolupracuje řada státních a veřejných institucí. Příkladem je festival Mene Tekel a akce Jeden svět, na kterém ovšem je vyváženější skladba programu. Správnější než uplatňovaná argumentace, že ÚSTR by měl být zrušen pro „nabytost“, je, že by měl být zrušen pro chybné a objektivní i vědecký přístup popírající zaměření.

□ *Problematikou trvajících zkreslování dějin ve veřejných sdělovacích prostředcích, školní výuce, v oficiální vědě atd. a možnými způsoby reakce na tyto skutečnosti. Zkreslování dějin má velký dopad do výchovy mladé generace a do myšlení ve společnosti.*

□ Sledování vydávání literatury s antikomunistickou tematikou, rozbor jednotlivých titulů, jejich zhodnocení a případně publikaci závěrů.

□ Skutečnosti, že se KSČM problematice věnuje nedostatečně, i když samozřejmě nejde o přednostní předmět zájmu.

□ Podpořen byl záměr vhodně zařadit problematiku antikomunismu do vnitrostranického vzdělávání nejméně na ústřední a krajské úrovni. Zvláště důležité to je pro mladé komunisty.

Souhrnně: **Antikomunismus na síle neubral. Existují síce časové úseky, kdy nevystupuje tak razantně, nicméně jakmile se vyskytne příležitost nebo situace, znovu vyrukuje se svými zbraněmi a nemění agresivitou.**

Co dělat?

□ KSČM nemůže být problematika antikomunismu hostejná. Nemá smysl reagovat přehnaně na každý dílčí projev, ale rozboř, reakce a aktivní argumentace a vystupování jsou nutné pro vytváření obrazu komunistů ve společnosti. I velmi citlivá témata – problémy a chyby z minulé doby mohou být uchopeny aktivně: O chybách i problémech víme, neomlouváme je, KSČM se z nich poučuje a je nejen naším zájmem a úkolem, aby se jim předcházelo a neopakovaly se. V tomto smyslu je většinou argumentace antikomunistů málo odborná, jednostranná a nevypořádává se se skutečnostmi, jak v tehdejší době lidé reagovali, jak se na věci dívají dnes, ani s porovnáním s výsledky současných obdobných procesů a s postoji i ostatních bývalých účastníků k nim, ani s výsledky, kterých „dosahuje“ současné kapitalistické politické zřízení

Vzpomínky

Chtěla bych reagovat na vaše vzpomínkové vycházky po Kladně. Ráda je čtu a také ráda bych odpovídám. Jsem Kladeňáčka duší i srdcem, avšak ne taková, jakou byla moje babička a máma. Obě už dozpomínaly a co mám vlasů na hlavě mě mrzí, že jsem si jejich vzpomínání nezaznamenávala, či nenahrávala. Ráda bych se o tyto vzpomínky podělila s Vámi.

Začnu mojí babičkou. Když jí byly tři roky, tak se jejich rodina nastěhovala do domu milionáře Franka, hned vedle městských jatek. Dvě nevelké místnosti, kuchyň a pokoj a v něm ve svornosti žilo 8 lidí, rodiče a 6 dětí. Suchý záchod na chodbě a studna na dvoře. Poznala tři režimy Rakousko-Uhersko, 1. republiku i socialismus. Často říkávala: „Za Rakouska - Uherska byla bída a hlad, za 1. republiky také, až za socialismu je lépe.“

Za mlada sloužila u pánů, u nějakých Kaďů, pokud mě paměť neklame. Někde snad rohový dům POLO už nevím přesně, u zdravotnické školy, u kláštera, o kterém jste se zmínovala při vašich toulkách Kladnem. Od ní jsem měla poučení, že slušný člověk si na práh u dveří nestoupá. Musela u milostpánů prahey rejžákem drhnout do běla a za všechny práce dostávala pouze chudou stravu. Když přišla domů, měla hlad. Měli písňové otce a tak se dojíždala skromně v tzv. kvelbu.

Také jsem pracovala jako uklízečka a myla prahey u dveří. Vždy jsem se musela smát, neboť všichni si stoupali na práh. Babička zůstala v tom domě bydlit celých 90 let než zemřela. Ani pořádně nevím byla-li v KSČ. Co ale vím z vyprávění je, že si chodila ze zvyku sedat do kladenského kostela, tam vždycky vymrzla a pak se chodila ohřát čajem s citronem do České lípy, na schůzi komunistů. Vždy když viděla v TV církevní hodnostáře, smála se, že vypadají v těch košilích a vysokých čepicích jako procesí Mikulášů. V práci byla vytrvalá a houževnatá, zajímala se o politiku, což jsem podělila oboji asi po ní. Chodila do svých snad 80ti let, ne-li déle pracovat na pole.....

Dnes je v tom domě, co byla moje babička a matka, provozovna firmy HOKR. Kdykoliv jedeme kolem, svírá se mi srdce žalem. Babička už není a není už ani ten starý dům. Stojí tam síce stále a na stejném místě, ale renovací přišel o svoji starou, pro mě tolik krásnou „duši“. Není tam už ani, ta mojí matkou opěvaná pavlač, se třemi, či čtyřmi schody ke vchodu a není tam na chodbě ani ta stará, tisíckrát omývaná šachovnice šedorudých dlaždic. I ty schody, vlevo na půdu stoupající, jsou pryč. Není už tam ani ten kvelb. Zmizela v nenávratnu babiččina kuchyň a zamykaný malý, posvátný pokoj. Všechno je pryč, jen ty vzpomínky zůstaly, představy a pár fotografií-kabinetek. Nebude už nikoho, kdo by toto dědictví, mně drahých vzpomínek, dál s takovou úctou opatroval, tak jako já. Eva Dolejšová